

Posudek na diplomovou práci Jany Břehové:

Testování individuálních rozdílů v chování bývá složité a je vždy třeba počítat s vysokou mírou rizika získání neopakovatelných a velmi nekonzistentních výsledků. Aby se toto riziko snížilo, je třeba pracně vyvinout a ověřit kontrolovatelné, biologicky relevantní testy šité na míru testovanému druhu či skupině druhů, které umožní chování jedince kvantifikovat a vyhodnotit.

Cílem diplomové práce Jany Břehové právě bylo pokusit se vyvinout opakovatelné testy chování u gekončíka druhu *Coleonyx elegans*. Po mnoha úpravách designu testů se jí to podařilo u testů chování v novém prostředí a potravního chování. Byl jsem opravdu překvapen, jak dobře opakovatelné tyto testy jsou.

U testu chování v neznámé aréně byla pro testované jedince dobře opakovatelná doba strávená pohybem a ušlá vzdálenost. Test je to dobrý a věříme, že opravdu něco měří, samozřejmě ale jako vždy v podobných testech s jistotou nevíme, co to vlastně je. Může to být totiž buď míra aktivity jedince nebo jeho reaktivita. Protože z průkopnické práce Tracy Langkilda a Richarda Shina s názvem „Jak moc stresu badatelé vyvolávají u svých experimentálních zvířat?“ vyplývá, že pro ještěry je patrně nejvíce stresující přendání do nového, neznámého prostředí (překvapivě daleko více než handling, ustřížení prstu nebo vystavení pachy predátora) a u gekončíků bývá častou odpovědí na akutní stresor zmrznutí na místě, přikláním se k názoru, že Janin test spíše měří proaktivitu-reaktivitu.

Jana tento test úspěšně použila k otestování vlivu inkubační teploty na chování gekonů držných od vylíhnutí ve stejných podmínkách. Podle mne přesvědčivě prokázala, že inkubační teplota má organizační vliv na chování dospělých zvířat.

V testu potravního chování byl pěkně opakovatelný počet cvrčků sežraných mírně potravně deprivovanými gekony během standardní doby. Protože chování bylo z testovaných proměnných nejvíce závislé na hmotnosti testovaných zvířat – a to negativně, zdá se, že test odráží potřebu menších, byť už pohlavně dospělých zvířat získat více energie a alokovat ji do růstu.

Test neofobie nevyšel nijak slavně. Na použité pachy (parfém, sardinky) většina gekonů nijak zřetelně nereagovala, zřejmě by bylo potřeba spojit pachový podnět s podnětem vizuálním, nejspíš navíc spojeným s pohybem. K ověření však už nedošlo, což podle mého názoru nevádí. Samostatně vypracovat a ověřit dva testy dobře (opakovatelně) měřící chování zvířat a podrobný etogram nesociálního chování

TAMTO ODPOVĚDĚT I VÝLEDKY
MĚŘENÍ ANTIPIR CHOVÁNÍ
PROVEDENÉ
JINÝM MŮDE
KDE JE TAK
LISI JEDIN
ZE 30%

jednoho druhu není nijak málo. Navíc k tomu musíme připočíst, že se Jana o své gekony celou dobu vzorně starala.

Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a kladnému hodnocení.

V Praze 7. září 2007

Mgr. Lukáš Kratochvíl, Ph.D.
katedra ekologie PŘF UK